

Τζων Αλιβιζάτος

Ο Τζων Αλιβιζάτος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1920. Τις γυμνασιακές σπουδές αποπεράτωσε στο Πειραματικό Σχολείο του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1938. Φοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών στη διάρκεια της Κατοχής από το 1941 μέχρι το 1946. Μετά την αποφοίτησή του, προσελήφθη ως εσωτερικός βοηθός της Α΄ Παθολογικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου και παρέμεινε μέχρι το 1948. Υπηρέτησε τη θητεία του στο Βασιλικό Ναυτικό μέχρι το 1951 και μετά την απόλυσή του πήρε τον τίτλο της ειδικότητας της Παθολογίας. Από το 1951 μέχρι το 1953 φοίτησε στη Σχολή Μετεκπαιδύσεως του Πανεπιστημίου McGill στο Montreal και έλαβε τον τίτλο Master of Science in Experimental Medicine. Από το 1953 μέχρι το 1955 εργάστηκε στο Τμήμα Ενδοκρινολογίας και Μεταβολισμού της Cleveland Clinic των ΗΠΑ αρχικά ως special fellow και στη συνέχεια ως research associate. Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα το 1955, ανέλαβε τη διεύθυνση της Παθολογικής Κλινικής της Πολυκλινικής Αθηνών, όπου οργάνωσε το πρώτο ειδικό Τμήμα Ενδοκρινολογίας στη χώρα μας. Ήταν πρωτοβουλία και απόφαση του να χωρίσει την Παθολογική Κλινική, σε Παθολογική και Ενδοκρινολογική Κλινική, όπως επίσης να δημιουργήσει ξεχωριστό Διαβητολογικό Κέντρο καθώς και ξεχωριστό Ορμονολογικό Εργαστήριο. Ανέθεσε την Διεύθυνση σ' όλες αυτές τις μονάδες στους στενούς του συνεργάτες, προσφέροντας τους έτσι την δυνατότητα να δείξουν το δικό τους ταλέντο, να αναπτύξουν τις ικανότητες τους και να εξελιχθούν. Παρά την απίστευτη ωριμότητα στην σκέψη παράλληλα είχε μια αθωότητα μικρού παιδιού με ασίγηστο πάθος για μάθηση και ενημέρωση. Αφιέρωσε την ζωή του στον Διαβήτη και την εκπαίδευση έτσι ώστε διεθνώς να θεωρείται «Ο Δάσκαλος».

Ήταν ένας από τους εμπνευστές της ίδρυσης της Ελληνικής Ενδοκρινολογικής Εταιρείας (ΕΕΕ) καθώς και της Ελληνικής Διαβητολογικής Εταιρείας (ΕΔΕ). Ήταν ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της Ιατρικής της χώρας μας. Για όσα έκανε για τον Διαβήτη, πολλά του οφείλουν οι διαβητικοί της χώρας μας και όχι μόνο, και πολύ περισσότερα οι γιατροί της χώρας μας.

Για την Ενδοκρινολογία επίσης η προσφορά του είναι ανεκτίμητη...

Το Γυροσκόπιο, σήμα της Ελληνικής Ενδοκρινολογικής Εταιρείας, δική του έμπνευση, συμβολίζει την απόλυτη ισορροπία, ακρίβεια και ευστάθεια, χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς του.

Αξίζει να αναφερθούν ακόμη κάποιες πρωτοβουλίες και αποφάσεις, όπως ήταν η καθιέρωση της πενθήμερης εργασίας στην Πολυκλινική πολύ πριν εφαρμοστεί το πενθήμερο γενικά.

Εκτός από το ευαίσθητο και το ευέξαπτο Κεφαλλονίτικο ταμπεραμέντο του, διέθετε ένα ιδιαίτερο ταλέντο, έβλεπε μακριά, είχε οράματα και άκουγε... παραδεχόταν όποια διαφορετική σωστή άποψη. Αν τον έπειθες πως κάτι είναι σωστό, προοδευτικό το εφάρμοζε αμέσως. Έτσι έκανε την «Μικρή Πολυκλινική» ένα Σύγχρονο Νοσοκομείο και Κέντρο Έρευνας.

Το πάθος του βέβαια για ότι καινούργιο στην τεχνολογία ήταν αστείρευτο. Αυτό το πάθος τον είχε ωθήσει να κουβαλήσει στις αποσκευές του την κεφαλή του μηχανήματος ραδιοϊσοτόπων από τον Καναδά τότε που ήρθε στην Ελλάδα και να δημιουργήσει στην Πολυκλινική το 1956, το πρώτο τμήμα Ραδιοϊσοτόπων στην χώρα μας.

Ως πρόεδρος της Ιατρικής Εταιρείας Αθηνών επέφερε σημαντικές μεταβολές στη δομή του Ετήσιου Πανελλήνιου Ιατρικού Συνεδρίου. Μεταξύ αυτών αξίζει να σημειωθούν η κριτική των ανακοινώσεων της προηγούμενης μέρας, τα Εφαρμοσμένα Κλινικά Φροντιστήρια και η έκδοση της ημερήσιας, κατά τις ημέρες του Συνεδρίου, «Εφημερίδας του Συνεδρίου». Ο Τζων Αλιβιζάτος είχε, επίσης, την πρωτοβουλία της μετατροπής των «Αρχείων Ιατρικών Εταιρειών», του ογκώδους περιοδικού, που επί Παπασταμάτη δημοσίευε αδιακρίτως όλες τις ανακοινώσεις των ιατρικών εταιρειών, στα «Αρχεία Ελληνικής Ιατρικής», ενός περιοδικού με συντακτική επιτροπή υπεύθυνη για την επιλογή της ύλης του.

Με πρωτοβουλία του, το 1980, θεσπίστηκε και το ετήσιο Έπαθλο «Σωτήρης Παπασταμάτης».

Ήταν Εκλεκτικός Συλλέκτης...μια από τις μεγάλες του αδυναμίες ήταν οι τσάντες, τα τσαντάκια και τα πορτοφολάκια, από τα οποία διέθετε ολόκληρη συλλογή.

Αλλά το μεγάλο του χόμπι ήταν η φωτογραφία, φωτογράφιζε πρόσωπα – πορτρέτα, φωτογράφιζε την ψυχή τους και την αντανάκλαση της δικής του ψυχής. Του άρεσαν τα ταξίδια, ταξίδευε συχνά, γύρισε όλο τον κόσμο και όπου πήγαινε πάντα έβρισκε κάτι «σπάνιο, μοναδικό».

Υπήρξε ένα από τα ιδρυτικά μέλη της Εταιρείας Ιατρικών Σπουδών, της Ελληνικής Ενδοκρινολογικής και της Ελληνικής Διαβητολογικής Εταιρείας και ανέπτυξε πλούσια δραστηριότητα στον τομέα της συνεχιζόμενης ιατρικής εκπαίδευσης.

Κείμενα,

Θ.Δ. Μουντοκαλάκης

Ομότιμου Καθηγητή Παθολογίας ΕΚΠΑ

Από τα ΑΡΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Δρ Έλλη Λάκκα – Παπαδόδημα,

Διευθύντρια Κέντρου Ενδοκρινολογίας –

Διαβήτη – Μεταβολισμού Ευρωκλινικής Αθηνών